

רוצה לספר שוב מה בדיוק קרה באותו לילה, כדי שכולם יידעו את האמת. לקראת קיום הפסטיבל סיכם יצחק גיזרי עם מפקד מישטרת זיכרון-יעקב, הקצין מיגדל, כי זה ישלח 10 שוטרים לשמור על הסדר בכפר-האמנים עין-הוד בערב הפסטיבל, מהשעה 6.30 לפנות-ערב ועד אירי-הבוקר.

שני השוטרים שהיו אמורים להימצא בכניסה לכפר עם מחסומים, גדרות של המישטרה, לא הביאו עימם את הצידוד. רק מאוחר יותר גילה קצין-מישטרה ל-גיזרי, כי נקלע בדרך לפקק-תנועה, ו-משום כך לא הגיע בזמן...

לכן, מאחר שבכניסה לכפר לא הוצבו מחסומים, כנדרש, אלא רק שני שוטרים מצויידים בפנסים, נכנסו לשטח האירוע כדי 4000 איש, בעוד שרק 1200 קנו כרטיסים. שני השוטרים לא עצרו את האורחים ל-ביקורת-כרטיסים. ליד הקופות, ובשל הלחץ הצלחה להיכנס לשם כל מי שליבו חפץ בכך.

גם השוטרים שהיו במקומות אחרים ב-שטח לא הצליחו להשתלט על המתרחש. סיפר גיזרי, "אני ציפתי ל-2000 מבקרים בערך, ולכן הכנתי מראש 18 שומרים פרטיים, אבל אי-אפשר להשוות אותם עם אנשי-מישטרה המוסים.

התפרעות היתה מתוכננת. לפי הפירוט, ההתפרעות נגרמה כאילו בגלל שהתוכנית האמנותית לא התחילה בשעה 8.30 בערב. אבל בעצם, היא לא היתה צריכה בכלל להתחיל בשעה הזו. אני

אמרגן גיזרי "שדדו אותי!"

הזמנתי את האמנים לשעה 11.30 בלילה, ועד אז היו המבקרים צריכים לבלות ב-גלריות. בבית-הקפה ובמיסעדה.

אני חושב שהגיעה למקום כנופייה של צעירים שתיכננו להשתולל ולפרוץ במקום, ושכל ההתפרעות הזאת היתה מתוכננת. ראיתי את הראשונים עולים על הבמה ומבקשים שיחזירו להם את הכסף ששילמו עבור הכרטיסים.

או הם התחילו לדרוך אחרי, כדי ל-הוציא ממני את הכסף שהיה בכיסי. כדי שלא יהרגו אותי, התחלתי לשלם להם - 200 ו-300 לירות לכל אחד שאמר שקנה שמונה או עשרה כרטיסים. אני בטוח שהאנשים האלה לא קנו אפילו כרטיס אחד, אבל פשוט לא היתה לי ברירה.

כשברחתי משם והם רדפו אחרי, צעקתי אל אחד השוטרים שעמד שם, להתערב ולעשות משהו. הוא ענה לי: זה לא עניין שלי. אני לא מקבל הוראות מ-אורחים."

אבל מן הממונים עליו הוא כן מקבל הוראות. מה קרה לה?

שרים, ח"כים ואלופים נדהמו כאשר נודע שנתפסו מיליונים בכספת של הזוג נתנאל

הוא ידיו של שמעון פרס.

ידידו של

מנטש

ל בני כתשע שנים התחולל הפילוג במפא"י. ד"ר בן-גוריון המנוח, שמעון פרס ומשה דיין עזבו את המפלגה-האם, והקימו את רפ"י.

נתנאל נקדע או בין נאמנותו לשמעון פרס, ממקימי רפ"י, לבין ידידותו הגדולה עם מנטש, אשר נשאר נאמן למפא"י ו-המשיך לבצע עבור מפלגה זו עבודות "סדרנות" למיניהן. אולם רמו ממנטש, הוכיח לנתנאל כי בפוליטיקה לא הכל הוא כפי שנראה על-פני השטח. מנטש רמו לו ללכת לרפ"י. שמעון פרס, שהיה אז המזכיר האירגוני

ה שוטרים האיטלקיים שהתדפקו על דלת החדר מיספר 226 במלון פרודונט המפואר ברומא, היו מנומסים וחביבים. הם ערכו חיפוש בחדר, שבו התגורר היהלומן הישראלי יצחק נתנאל ורעייתו הצעירה חנה, אך מצאו בו רק אותם דברים שאפשר למצוא אצל כל זוגתיירים רגיל אחר: כסף בסכום סביר, מיוחדות-נוסעים, בגדים וכלי-רצח.

לאחר שיצאו, נשמו יצחק נתנאל ואשתו לרוחה, אולם לא לזמן רב. השוטרים פנו היישר אל הכספת של המלון, והוציאו משם את פיקדונות הזוג הישראלי. השלל ש-נפל לידיהם יכול היה לעורר התרגשות אפילו בקרב שוטרים מנוסים. המחאות ומוזמנים בסכום שעלה על שישה מיליון לירות ישראליות, וכן 400 קארט של יה-לומים, ספיריים, אבני גיידי (ירקן) ואבנים יקרות אחרות, בשווי של מיליונים נוספים.

שותף. באחת הפעמים שנסע לטבריה, הכיר שם את חנה בלסטר, אחות צעירה בת 22. למרות הפרש הגילים בין השניים הם התאהבו, ונישאו כעבור חודשים מיס-פר. תחת ברכתו של הפטרון, מנטש.

מסע

להצלת כסף

ה תונתם נערכה במלון דן בתל-אביב, וערך אותה מי שמכהן כיום כרב הראשי לישראל, הראשון-לציון הרב עובדיה יוסף. שושביניהם היו משה דיין, שמעון פרס, מנטש, מספר אלופי צה"ל, יהלומנים ועיתונאים. כעבור שנה נולדה לזוג הטרי בת, מצבם הכלכלי השתפר פלאים, והם עברו להת-גורר בשיכון בבלי בתל-אביב.

יהלומים ברומה

למרות שוויתר על מילחמותיו להשגת מעמד אישי באירגון נכי צה"ל, לא שכח נתנאל את חבריו הנכים, והיה תורם ב-הסתר סכומי-ענק לטובת פצועי ונכי צה"ל. כל אותה עת היה אף נדבן רציני ב-מסיבות השונות אותן היה עורך מנטש עבור בית-החולים תל-השומר ואירגונים פילאנטרופיים אחרים. במהלך המכירות ת-סומביות וההגרלות, הצליח נתנאל גם לשוב ולהיפגש עם ידידיו מצמרת ה-שילטון והצבא, וגם להודות כך למיטיבו, מנטש.

לפני חודשים מיספר ערך נתנאל עיסקתי יהלומים עם יהלומן ישראלי שירד ל-איטליה, בשם גול. גול פשט את הרגל, ונשאר חייב סכומים עצומים לנתנאל ול-יהלומנים אחרים בארץ. נסיעתו האחרונה של נתנאל לאיטליה נעשתה, בין השאר, בניסיון להציל עד-כמה שאפשר מכספו ומכספי ידידיו היהלומנים, אצל גול. מישטרת איטליה טענת, כי נתנאל נתפס בהברחת-יהלומים לאיטליה ומכירתם בארץ זו, עבירה חמורה ביותר על פי החוק האיטלקי, הגדרת אחריה עונש-מאסר כבדים. ידידיו היהלומנים של נתנאל, בי-ארץ, טוענים כי הוא היה בשליחות להצלת הכסף מהיהלומן-היורד גול.

נתנאל עצמו, הווכח, על-פי הוראות מהארץ, לשיתוף-פעולה מלא מצד השגריר רות של ישראל ברומא, טוען כי היהלומים והאבנים שנמצאו ברשותו, לא יועדו כלל לשוק האיטלקי אלא לאיצרות אחרות, והם היו בכליו רק מפני שהוא אחלטי לטייל קצת באיטליה, קודם לעסקים. אם אומנם יאמין בית-המישטש האיטלקי לגירסה זו של נתנאל, ייצא זה בעונש קל ויחזור רק במהרה לישראל, אל ידידיו הרבים ואל עיסקיה-יהלומים שלו.

של המיפלגה החדשה, הטיל על ידידו נתנאל את הטיפול בשכונות. ואומנם, נתנאל הצליח לקבל לרשותו את מיטב הנואמים, ביניהם משה דיין ובן-גוריון, להוצאות בשכונות. עבד ימים ולילות ב-שיכנוע צאן-מרעיתו להצביע עבור רפ"י. כמו לרבים אחרים שהצטרפו בתלהבות כה רבה לרעיונות ה"ממלכתיות" של ה-רשימה החדשה, כן גם לנתנאל היה ליל-הבחירות לילה קודר, בו התנפצו רבים מחלומותיו. רפ"י קיבלה אז רק עשרה מושבים בכנסת, התפרקה, חזרה למיפלגת-האם, אך אנשיה ופעיליה הוסיפו להיות נרדפים על-ידי המיסד המפא"יי.

נתנאל חש זה זאת היטב על בשרו. מעמדו, כמוכיר-בפועל של אירגון נהגיה-מוניות, החל מתערער. באותה עת ניסה נתנאל לערוך עיסקה עם חברת האוטובוסים דן, לפיה יקבלו בעליה-המוניות בקווי השירות 4 ו-5 פיצויים גבוהים מחברת-האוטובוסים, ויבטלו את השירות. מי שהיה אז שר-התחבורה, איש אחדות-העבודה משה כר-מל, פוצץ את העיסקה, והאווירה שנוצרה אז בקרב נהגיה-המוניות היתה כאילו ניסה נתנאל, "למכור" אותם.

ליצחק נתנאל לא נותרה ברירה. הוא מכר את המיספר הירוק שלו, קיבל עבורו 100.000 לירות ונכנס לעיסקי היהלומים עם אחיו, נתן נתנאל, שהיה ותיק בבורסת-היהלומים כבר אז. כוכבו של נתנאל דרך בקרב היהלומנים. מירצו הרב, כושריה-שכוננו שלו, העובדה שהוא מכיר כל-כך הרבה אנשים חשובים, הפכו אותו לאחד מנעריה-הזוהר, תדתי-משמע, של עולם היהלומנים הישראלי. נתנאל נהג לנסוע מדי סוף-שבוע ל-טבריה, להתגורר שם במלונות-פאר, ל-השתעשע בסקיימים בסירת-מירוצן בה היה

מעצרים של יצחק וחנה נתנאל שימש לעיתונים האיטלקיים חומר סנסציוני מ-מדרגה ראשונה, אולם בארץ הוא גרם ל-תדהמה גמורה בקרב יהלומנים, אישי-ממשל, שרים, חברי-כנסת ואנשים אשר זיהו עם העולם-החתון הישראלי.

נכה מילחמת

השיחרור

את דרכו בחיים הציבוריים החל נתנאל בן ה-47 דווקא בחטיבת גיבעתי. במימים הראשונים של מילחמת השיחרור נפצע הצעיר, והפך נכה צה"ל. אירגון נכי צה"ל היה, בשביל נתנאל, קרש-פיצה אל השמות הזוהרים. הוא ניסה להשתלב במוסדות הניבחרים של האירגון, אולם קבוצה שהשתלטה על האירגון, עוד עם הקמתו, דחתה אותו.

אך שני יתרונות נפלו בחלקו של נתנאל בעקבות מילחמתו בתוך אירגון נכי צה"ל. האחד: הוא הכיר מקרוב את מי שמכהן היום כשר-הביטחון, שמעון פרס, הפך ידיד אישי שלו. והיתרון הנוסף: הוא קיבל מיספר-ירוק למוניות.

במהרה הפך ראש קבוצת הנכים בעלי המיספרים הירוקים, וזמנת חשובה באיר-גון בעליה-המוניות. בעוד הוא-עצמו נהג מונית כחבר תחנת המרכז בתל-אביב, כל אותה עת המשיך להילחם בתוך אירגון נכי צה"ל, והצליח סוף-סוף להיבחר ל-מוצת האירגון.

בעידודו של שמעון פרס, הצטרף או נתנאל לכפא"י והחל להיות פעיל בקרב השכונות, למרות שהתגורר בצפון-תל-אביב. אז הוא נפגש עם מרדכי ("מנטש") צרפתי, מלך השכונות באותם ימים, אף